

ЯК ЖИВЕ НАЙБІДНІША З ОБ'ЄДНАНИХ ГРОМАД РІВНЕНЩИНИ

Локницька об'єднана територіальна громада утворилася в 2016 році з чотирьох сільрад Зарічненського району: Кутинської, Кухченської, Нобельської та Локницької. 14 сіл із чи не найгіршими в області фінансовими показниками та населенням 5100 осіб. Відразу після об'єднання районна рада передала новоствореній громаді заклади освіти, культури, охорони здоров'я та бібліотеки.

Між необ'єднаними сільрадами та ОТГ – прірва

Насамперед, хочу розвіяти один з міфів, нібто після об'єднання працівники сільрад втрачають роботу. У нас роботу не втратив ніхто. Колишні голови стали старостами у трьох старостинських округах – у Кухче, Ноблі та Кутині. В нашому штаті – 13 осіб, хоча у штатному розписі – 23. Тобто є навіть вакансії. Але ми поки не квапимося їх заповновати. За рахунок цього можемо платити певні надбавки, преміювання працівникам. Звичайно, все залежить від того, наскільки фінансово потужна громада.

Дехто помилково вважає, що після об'єднання автоматично з'являться різні привілеї, села відразу стануть заможними. Неправда. Шоб так сталося, має бути ти-

на вторинку (ми передаємо ці кошти в район для ЦРЛ). Однак залишків на первинну медицину нам вистачило цілком. Ми виплатили усі зарплати.

Ще у нас є додаткова дотація на утримання шкіл. Тобто на технічний персонал і оплату комунальних послуг. Це – електроенергія і паливо. Йї не вистачає. І ми дофінансуємо з місцевого бюджету.

Власні доходи значно зросли за рахунок податку з доходів фізичних осіб (ПДФО). У сільських радах цієї статті доходів нема. ОТГ отримує 60 відсотків, як і район. Минулого року надійшло більше двох мільйонів ПДФО при запланованому 1 млн 800 тис. грн, у цьому році запланували 2 млн 242 тисячі, а вже надійшло 1 млн 600. Це основний дохід. Серед інших – орендна плата. Ми отримали 61 тисячу акцизного податку. податок на майно склав 316

вень. Багато це чи мало? А зайдіть у будь-який ФАП району і спітайте, коли вони востаннє бачили хоч банку фарби від держави. У цьому році ремонтуємо четвертий ФАП – в селі Храпин.

Ми також закупили спецтехніку для нашого комунального підприємства, тож взимку вже не просимо, аби хтось нам прочистив дороги. Ми це можемо робити самі.

В громаді зараз прокинулася неабияка громадська активність. Люди бачать, як все у нас почало рухатися й змінюватися, тому самі долучилися до оновлення парканів та автобусних зупинок по селах.

Директори шкіл стали менеджерами

Коли ми отримали школи в січні 2017 року, нам передали й їх супутні проблеми. Багато хто нарікав, мовляв, якщо вже утворилася громада, проблеми мусять вирішитися автоматично. Однак, попри усі труднощі, ми змогли справитися з негараздами. Особливо важко було опалювати. Однак ми вийшли із цієї ситуації. Аналізуючи попередні помилки, тепер були готові до опалювання всіх будівель. Відповідно до

Раніше було дві амбулаторії і 8 ФАПів. Тепер три амбулаторії, а один з ФАПів реорганізували. Зрозуміло, що в цій галузі ще далеко не все ідеально. Будь-яка реформа – це ломка. Треба міняти застарілі погляди на працю, привыкатись до вимог часу. Минули ті дні, коли можна мати ставку і отримувати гроші, нічого не роблячи.

да. Щоб так сталося, має бути ти-
танічна праця апарату та всієї гро-
мади. З'явились повноваження –
відповідальності побільшало в ра-
зи. З'явилися фінанси – треба вже
думати, як по-господарськи їх ви-
користати, де зекономити, де заро-
бити. Голова і його команда не мо-
жуть сидіти, склавши руки. Голова –
менеджер, він повинен залучати
кошти, повинен писати проекти,
шукати шляхи розвитку села. Це
важка, але цікава робота. Перш ніж
люди навчаться жити по-новому,
навчаться працювати, полюблять
працювати, перестануть мріяти, що
прийде якийсь дядько з району, об-
ласти, з Києва і вирішить їхні про-
блеми, поки усвідомлять, що їхній
доброчут лише у їхніх руках, мине
чимало часу. Неправда, що про-
блем не буде. Будуть. Але ви самі
визначатимете, яка у вас має бути
мережа освітніх закладів, охорони
здоров'я тощо. І ви будете визнача-
ти, як і кому спрямовувати кошти.
Будете господарем на своїй тери-
торії.

Бюджет збільшився в рази

Ми маємо базову дотацію, якої
сільські ради не мають. Вона скла-
дає 4 мільйони 392 гривні. Освітня
субвенція – 14 мільйонів 870 тисяч
гривень, медична - 3 мільйони 709
тисяч. Але з цієї суми частина йде

датку, податок на майно склав 316
тисяч, єдиний податок – 546 тисяч.
Всього власних надходжень за ми-
нулий рік ми зібрали чотири мільйо-
ни, хоча планували три мільйони, та
увійшли у 2018 рік із залишками на
рахунках. Мало чи багато це для та-
кої громади? Я вважаю, що для по-
чатку цього достатньо. Це хороший
фінансовий ресурс. Були б ми нео-
б'єднаною сільською радою, ніколи
б не одержали таких коштів. Від-
верто скажу, такі гроші нам і не счи-
лися.

Найбільший бонус для ОТГ – це
інфраструктурна субвенція. Вона
цільова і надається державою на
реконструкцію, капітальний ремонт
або будівництво соціально важли-
вих об'єктів громади з розрахунку
на кількість населення та площа ново-
створеної ОТГ. Ми отримали 4
млн 244 тисячі гривень та реалізу-
вали вісім проектів. Повернули близ-
ько сорока тисяч невикористаних
коштів державі. Ми перекрили дах
у Кутинській школі, який протікав 20
років, а поточні ремонти ситуацію
аж ніяк не рятували. Замінили си-
стему опалення у Локницькій школі.
Діти мерзли, а цієї зими вони хо-
дили в футболках і в змінному взу-
тті. Заасфальтували триста метрів
дороги в селі Радове, там же зро-
били 250 метрів білощебенової
дороги, відремонтували три ФАПи
у Ноблі, Задовжі та Радові. Вклалі
у ці заклади понад 700 тисяч гри-

вального сезону. Відмовилися від
вугілля, і це нам дало економію у
майже 500 тисяч гривень. Не було
ї проблем із заробітною платою
педагогів.

У нас немає відділу освіти. Створи-
ли комунальні освітні заклади і
відразу наділили їх повноваження-
ми. Вони є самі розпорядниками
бюджетних коштів. При відділі осві-
ти вони не мали стільки фінансових
надходжень та самомостійності,
скільки мають тепер. Директори
шкіл вимушенні ставати менедже-
рами, вивчати бюджет, вчитися, як
працювати з грішми, як правильно
і по-господарськи ними розпоряд-
жатись, реєструватись у Prozorro,
робити закупівлі тощо. Раніше це
робив районний відділ освіти, а
тепер вони віdstежують свої кош-
ти, тому дуже активні на сесіях.

Не закрили жодного медичного центру

У нас є центр первинної медико-
санітарної допомоги. Він уже отри-
мав ліцензію. До кінця року повинні
укласти договір з Національною
службою здоров'я.

Ми не закрили жодного з медич-
них закладів, адже свідомі, що в
кожному нашему селі повинен бути
принаймні ФАП. Медичну систему
у нас очолює головний лікар. Усьо-
го на 5 тис. населення є три лікарі.
Вважаю, цього цілком достатньо.

Ставка громади – на зелений туризм

Вважаю, що потужний поштовх
громаді може дати зелений туризм.
У нас надзвичайно красива приро-
да, а Нобельські озера – перлина
Зарічненського району та й області.
Біля Нобельського озера можна бу-
ло б створити повноцінну базу від-
починку. Сюди їхали б, як на Шацькі
озера. Що нам заважає втілити в
життя цей задум? У нас, в прямому
сенсі цього слова, купа каменів
спотикань. Основне – дорога. Спо-
чатку потрібно ремонтувати дорогу,
бо бруківкою трястися у таку да-
лечінь мало хто хоче.

Працюємо над залученням ін-
весторів і маємо перші успіхи: за рік
до скарбниці надійшло 1 млн грн від
інвесторів, що працюють на нашій
землі. Маємо деякі плани й на роз-
виток переробної галузі, зокрема,
приватних пилорам.

Невдоволені завжди будуть

Зрозуміло, що попри усі наші ста-
рання, завжди будуть невдоволені.
Мовляв, досягнень мало і їх не вид-
но. У мене лише одна відповідь. За-
лишилися б ми сільськими радами –
не було б і того, що ми вже встигли
зробити.

**Петро Харковець,
голова Локницької ОТГ**